

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 7904/2568

บริษัท อ. โจทก์ นาย ด. จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 150, พ.ร.บ.สัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 มาตรา 3

ย่อ / หลักกฎหมาย

สัญญาซื้อขายล่วงหน้า ตาม พ.ร.บ.สัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 มาตรา 3 มีลักษณะเป็นตราสารชนิดหนึ่งที่สามารถซื้อขายกันได้ และหากผู้ใดจะเข้าประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเป็นตัวแทนสัญญาซื้อขายตราสาร หรือเป็นผู้ค้าตราสาร เป็นที่ปรึกษาตราสาร เป็นผู้จัดการเงินทุนตราสาร หรือประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวกับตราสารนี้ตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด ต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตามบทบัญญัติในมาตรา 16 แห่ง พ.ร.บ.ดังกล่าว โจทก์และจำเลยมีเจตนาซื้อขายทองคำ โดยราคาที่ตกลงซื้อขายคือราคาขณะที่ยำเลยส่งคำสั่งซื้อหรือส่งคำสั่งขาย มิใช่ราคาในอนาคต เพียงแต่จำเลยไม่ต้องชำระราคาหรือส่งมอบทองคำในขณะที่เกิดการซื้อขาย แต่สามารถชำระราคาหรือส่งมอบทองคำได้ภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่ส่งซื้อหรือส่งขาย ซึ่งก็เป็นเพียงวิธีการชำระหนี้ภายหลังตกลงซื้อขายทองคำกันแล้ว สัญญาซื้อขายทองคำตามฟ้องจึงไม่ได้มีลักษณะเป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามมาตรา 3 และเมื่อไม่ปรากฏว่าโจทก์เป็นผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า อันจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. สัญญาการเปิดดวงเงินซื้อขายทองคำแห่งระหว่างโจทก์และจำเลยย่อมเป็นสัญญาที่สามารถบังคับกันได้ ไม่ตกเป็นโมฆะตาม ป.พ.พ. มาตรา 150

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้บังคับจำเลยชำระเงิน 4,113,775 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 3,982,040 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ จำเลยให้การ แก้อัยการให้การและฟ้องแย้งขอให้ยกฟ้องโจทก์และให้บังคับโจทก์ชำระเงิน 2,334,015 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ของต้นเงิน 2,223,015 บาท นับถัดจากวันฟ้องเป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่จำเลย โจทก์ให้การแก้ฟ้องแย้งขอให้ยกฟ้องแย้ง ศาลชั้นต้นพิพากษาให้จำเลยชำระเงิน 3,982,040 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2562 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ให้จำเลยใช้ค่าฤชาธรรมเนียมแทนโจทก์ โดยกำหนดค่าทนายความ 50,000 บาท ยกฟ้องแย้ง ค่าฤชาธรรมเนียมระหว่างโจทก์และจำเลยในส่วนฟ้องแย้งให้เป็นพับ ค่าขออื่นนอกจากนี้ให้ยก จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 4 แผนกคดีผู้บริโภคพิพากษาแก้เป็นว่า ให้จำเลยชำระเงิน 3,982,040 บาท พร้อมดอกเบี้ยอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันที่ 11 ธันวาคม 2562 เป็นต้นไปจนถึงวันที่ 10 เมษายน 2564 และอัตราร้อยละ 5 ต่อปี ตั้งแต่วันที่ 11 เมษายน 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ ทั้งนี้ อัตราดอกเบี้ยให้ปรับเปลี่ยนลดลงหรือเพิ่มขึ้นตามพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 7 บวกด้วยอัตราเพิ่มร้อยละ 2 ต่อปี แต่ต้องไม่เกินอัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี ตามที่โจทก์ขอ นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น คืบคลานรับรองเอกสารและคำสั่งคำคู่ความ รวม 600 บาท แก่จำเลย ค่าใช้จ่ายในการดำเนินคดีระหว่างโจทก์กับจำเลยในศาลชั้นต้นและค่าฤชาธรรมเนียมชั้นอุทธรณ์นอกจากที่สั่งคืนให้เป็นพับ จำเลยฎีกา โดยศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภค

อนุญาตให้ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีผู้บริโภควินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟังได้ว่า โจทก์เป็นนิติบุคคลประเภทบริษัทจำกัด ประกอบกิจการซื้อขายทองคำ ใช้ชื่อว่า ห้างทอง ม. เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2560 จำเลยยื่นคำขอเปิดบัญชีเป็นลูกค้าโจทก์ประเภทซื้อขายทองคำแท่ง 96.5 % จำนวน 10 BG และทำสัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่ง (Gold Online & Gold Phone) เลขที่สัญญา 6012260001 รหัสลูกค้า C00099 โดยการสั่งซื้อซื้อขายทองคำไม่ต้องมาที่ร้านทอง อาจสั่งซื้อหรือขายทางโทรศัพท์หรือทางออนไลน์ แต่ต้องส่งคำสั่งซื้อหรือขายผ่านโจทก์ภายในวงเงินที่โจทก์อนุมัติ และทำข้อตกลงว่าด้วยการใช้ตัวสัญญาใช้เงินและทองคำเป็นหลักประกันในการซื้อขายทองคำ โดยฝ่ายโจทก์มีนางสาวจันทร์หอม ซึ่งไม่ใช่กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนเป็นผู้ลงลายมือชื่อในสัญญาแทนโจทก์ ภายหลังทำสัญญาแล้ว จำเลยสั่งซื้อและขายทองคำแท่งทางออนไลน์ ต่อมาวันที่ 17 กันยายน 2562 โจทก์ตัดบัญชีการซื้อขายทองคำแท่งระหว่างโจทก์และจำเลย โดยจำเลยมียอดหนี้ขาดทุนค้างชำระแก่โจทก์ทั้งสิ้น 3,982,040 บาท ก่อนฟ้องโจทก์ทวงถามให้จำเลยชำระหนี้แล้วจำเลยไม่ชำระ โจทก์ไม่ได้ขออนุญาตจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ให้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า สำหรับฟ้องแย้งของจำเลย ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้องแย้ง ศาลอุทธรณ์ภาค 4 มีได้พิพากษาแก้ในส่วนฟ้องแย้ง เมื่อจำเลยไม่ได้ฎีกาในส่วนนี้ ฟ้องแย้งของจำเลยจึงยุติไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 4 คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาประการแรกว่า โจทก์มีอำนาจฟ้องหรือไม่ เห็นว่า จำเลยยื่นคำขอเปิดบัญชีและทำสัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่งกับโจทก์โดยมีนางสาวจันทร์หอมลงลายมือชื่อพร้อมประทับตราสำคัญของโจทก์ แม้นางสาวจันทร์หอมไม่ได้เป็นกรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์ แต่เมื่อนางสาวพิมพ์พรรณ กรรมการผู้มีอำนาจกระทำการแทนโจทก์เบิกความยืนยันว่า นางสาวจันทร์หอมทำในนามของโจทก์ ทั้งโจทก์และจำเลยทำธุรกรรมตามสัญญาดังกล่าวต่อกันเป็นเวลาถึง 3 ปี ย่อมแสดงว่าโจทก์และจำเลยมีเจตนาที่จะผูกพันกันตามสัญญา นางสาวจันทร์หอมจึงถือว่าเป็นตัวแทนเขตของโจทก์ในการทำสัญญากับจำเลย สัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่งดังกล่าวจึงมีผลผูกพันโจทก์ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 821 โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัยประเด็นนี้มา ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาประการต่อไปว่า สัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่งตามฟ้องตกเป็นโมฆะหรือไม่ นั้น เห็นว่า พระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 มาตรา 16 บัญญัติว่า ผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า...ต้องได้รับใบอนุญาตจากคณะกรรมการ ก.ล.ต.... และมาตรา 3 ให้นิยามความหมายของคำว่า "ธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า" หมายความว่า การให้บริการดังต่อไปนี้ (1) การเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (2) การเป็นผู้ค้าสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (3) การเป็นที่ปรึกษาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (4) การเป็นผู้จัดการเงินทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า (5) กิจกรรมอื่นที่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด และนิยามคำว่า "สัญญาซื้อขายล่วงหน้า" หมายความว่า สัญญาที่มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือหลายลักษณะดังต่อไปนี้ (1) สัญญาที่กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งส่งมอบสินค้าให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ชำระราคา ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตเป็นจำนวนและราคาตามที่กำหนดไว้ในสัญญา (2) สัญญาที่กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งได้รับชำระเงินหรือต้องชำระเงินให้แก่คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเท่ากับจำนวนเงินที่คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างราคาหรือมูลค่าของสินค้าหรือตัวแปรที่กำหนดไว้ในสัญญากับราคาหรือมูลค่าของสินค้าหรือตัวแปรที่

เป็นอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตตามที่กำหนดไว้ในสัญญา (3) สัญญาที่กำหนดให้สิทธิแก่คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งที่จะเรียกให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งส่งมอบสินค้าหรือชำระราคาของสินค้า หรือชำระเงินที่คำนวณได้จากส่วนต่างระหว่างราคาหรือมูลค่าของสินค้าหรือตัวแปรที่กำหนดไว้ในสัญญากับราคาหรือมูลค่าของสินค้าหรือตัวแปรที่เป็นอยู่ ณ เวลาใดเวลาหนึ่งหรือช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคตตามที่กำหนดไว้ในสัญญา หรือเรียกให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งเข้าทำสัญญาตาม (1) หรือ (2) เมื่อพิจารณาความหมายของ "สัญญาซื้อขายล่วงหน้า" ตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงมีลักษณะเป็นตราสารชนิดหนึ่งที่สามารถซื้อขายกันได้ และหากผู้ใดจะเข้าประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการเป็นตัวแทนซื้อขายตราสารชนิดนี้ หรือเป็นผู้ค้าตราสาร เป็นที่ปรึกษาตราสารเป็นผู้จัดการเงินทุนตราสาร หรือประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวกับตราสารนี้ตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด จึงจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตามบทบัญญัติในมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว แต่คดีนี้ข้อเท็จจริงได้ความว่า จำเลยทำสัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่ง โดยมีข้อตกลงว่า จุดประสงค์การทำสัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำ Gold Online & Gold Phone ข้อ 1 จำเลยตกลงทำสัญญา Gold Online หรือ Gold Phone เพื่อความสะดวกในการสั่งซื้อ - ขายทองคำโดยไม่ต้องมาที่หน้าร้านทองและมีระยะเวลาในการส่งมอบ T+ 3 เพื่อความสะดวกและคล่องตัวมากขึ้น... ข้อ 3 จำเลยตกลงว่าเมื่อสั่งซื้อหรือขายแล้วจะต้องมาส่งมอบทองคำหรือชำระเงินตามคำสั่งภายในระยะเวลา T + 3 วันทำการ (T หมายถึง วันที่ลูกค้าเริ่มสั่งซื้อหรือขายคำว่า + 3 หมายถึง 3 วัน นับจากวันที่สั่งซื้อ/ขายดังกล่าว...) ข้อ 4 ระบบซื้อขายออนไลน์ จำเลยจะต้องปฏิบัติตามระบบแต่ละขั้นตอนและในท้ายที่สุดจะมีระบบข้อความยืนยันยืนยันว่าเป็นการซื้อขาย อย่างไรก็ตามจำเลยจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายงานทุกครั้งจึงจะถือว่าเป็นความสมบูรณ์ในการซื้อขาย และข้อ 5 การชำระเงินจะไม่มีส่วนต่างการซื้อขายในวันเดียวกัน และจำเลยอ้างตนเองเป็นพยานเบิกความว่า โจทก์และจำเลยซื้อขายทองคำออนไลน์ตั้งแต่วันที่ 26 ธันวาคม 2560 ถึงวันที่ 17 กันยายน 2562 จำนวน 456 ครั้ง และเบิกความตอบนายโจทก์ถามค่านยอมรับว่า ในกรณีซื้อขายทองคำเต็มจำนวนหรือครบมูลค่าในการสั่งซื้อทองคำนั้น วิธีการจำเลยจะเข้าไปในโปรแกรมการสั่งซื้อทองคำ และทำคำสั่งซื้อทองคำส่งให้แก่โจทก์ เมื่อโจทก์รับทราบคำสั่งซื้อของจำเลยแล้วจะให้จำเลยโอนเงินผ่านบัญชีธนาคารชำระให้แก่โจทก์เพื่อชำระค่าทองคำที่ซื้อ จากนั้นเมื่อจำเลยชำระเงินผ่านบัญชีธนาคารเข้ามาแล้วโจทก์ก็จะมอบทองคำให้แก่จำเลยตามสัญญา ในกรณีที่จำเลยมีคำสั่งขายทองคำจากโปรแกรมการซื้อขายทองคำ นั้น จำเลยจะทำคำสั่งขายส่งมายังโจทก์เมื่อโจทก์รับทราบคำสั่งของจำเลยแล้ว จำเลยก็ต้องส่งมอบทองคำให้แก่โจทก์เช่นกัน ตามสัญญาซึ่งราคาทองคำในขณะมีคำสั่งซื้อและขายจะผันผวนขึ้นลงตามระยะเวลา และราคาซื้อขายทองคำระหว่างโจทก์กับจำเลยจะอ้างอิงจากสมาคมค้าทองคำแห่งประเทศไทย แสดงให้เห็นว่า โจทก์และจำเลยมีเจตนาซื้อขายทองคำ ราคาที่ตกลงซื้อขายคือ ราคาขณะที่จำเลยส่งคำสั่งซื้อหรือส่งคำสั่งขาย มิใช่ราคาในอนาคต เพียงแต่จำเลยไม่ต้องชำระราคาหรือส่งมอบทองคำในขณะที่เกิดการซื้อขาย แต่สามารถชำระราคาหรือส่งมอบทองคำได้ภายใน 3 วันทำการ นับแต่วันที่สั่งซื้อหรือส่งขาย ซึ่งก็เป็นเพียงวิธีการชำระหนี้ภายหลังตกลงซื้อขายทองคำกันแล้ว สัญญาซื้อขายทองคำตามฟ้องจึงไม่ได้มีลักษณะเป็นสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามนิยามของ "สัญญาซื้อขายล่วงหน้า" ในมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ตามที่ศาลอุทธรณ์ภาค 4 วินิจฉัย แม้จะได้ความว่าการซื้อขายทองคำดังกล่าว จำเลยจะต้องขอเปิดบัญชีซื้อขายทองคำก่อน

จึงจะมีสิทธิซื้อขายทองคำกับโจทก์และต้องมีการวางเงินประกันในการซื้อขายก็เป็นเพียงการวางหลักประกันการปฏิบัติให้เป็นไปตามสัญญาเท่านั้น และข้อเท็จจริงที่ได้จากพยานหลักฐานของจำเลยก็ไม่ปรากฏว่า โจทก์เป็นผู้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า โดยเป็นผู้ให้บริการประเภทการเป็นตัวแทนซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือการเป็นผู้ค้าสัญญาซื้อขายล่วงหน้า การเป็นที่ปรึกษาสัญญาซื้อขายล่วงหน้า การเป็นผู้จัดการเงินทุนสัญญาซื้อขายล่วงหน้า หรือประกอบกิจการอื่นที่เกี่ยวกับสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามที่คณะกรรมการ ก.ล.ต. ประกาศกำหนด อันจะต้องได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ตามมาตรา 16 แห่งพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 นอกจากนี้จำเลยเบิกความยอมรับว่าได้ร้องเรียนการประกอบธุรกิจค้าทองคำของโจทก์ไปยังคณะกรรมการ ก.ล.ต. พร้อมทั้งส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องไปให้ตรวจสอบนั้น ไม่ปรากฏผลการตรวจสอบที่เป็นผลร้ายแก่โจทก์ โดยปรากฏว่ามีเอกสารของคณะกรรมการ ก.ล.ต. ไปถึงนายกสมาคมค้าทองคำ ลงวันที่ 7 สิงหาคม 2561 ในทำนองว่า สัญญาที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ได้แก่ ... (2.3) สัญญาที่มีลักษณะดังต่อไปนี้ ... (1) กำหนดให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่งส่งมอบสินค้าให้คู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งเป็นผู้ชำระราคา ณ เวลาใดเวลาหนึ่งในอนาคต เป็นจำนวนและราคาตามที่กำหนดไว้ในสัญญาและสัญญาดังกล่าวได้กระทำนอกศูนย์ซื้อขายสัญญาซื้อขายล่วงหน้า ... ดังนั้น แม้โจทก์ไม่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ ก.ล.ต. ให้ประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้า แต่สัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่งตามฟ็องระหว่างโจทก์กับจำเลยมีลักษณะสัญญาที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ตามข้อ 2 ของประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กย.4/2547 เรื่อง กำหนดสัญญาที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับของพระราชบัญญัติสัญญาซื้อขายล่วงหน้า พ.ศ. 2546 ดังมีรายละเอียดที่กล่าวข้างต้นและท้ายหนังสือดังกล่าว คณะกรรมการ ก.ล.ต. ยังขอให้สมาคมค้าทองคำซักซ้อมความเข้าใจกับสมาชิกให้ใช้ความระมัดระวังในการให้บริการซื้อขายทองคำ มิให้เข้าข่ายเป็นการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าโดยไม่ได้รับอนุญาต โดยท้ายที่สุดคณะกรรมการ ก.ล.ต. มีหนังสือแจ้งโจทก์ถึงผลการดำเนินการกรณีร้องเรียนเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าลงวันที่ 12 มกราคม 2564 กรณีที่จำเลยร้องเรียนโดยคณะกรรมการ ก.ล.ต. เห็นควรยุติเรื่อง เนื่องจากพยานหลักฐานเท่าที่ปรากฏยังไม่เพียงพอที่จะชี้ชัดว่าโจทก์มีเจตนาจะประกอบธุรกิจสัญญาซื้อขายล่วงหน้าตามสำเนาหนังสือของคณะกรรมการ ก.ล.ต. เอกสารแนบท้ายคำแก้อุทธรณ์ของโจทก์ หมายเลข 1 ด้วยเหตุดังที่ได้วินิจฉัยมาข้างต้น สัญญาการเปิดวงเงินซื้อขายทองคำแท่งตามฟ็องระหว่างโจทก์กับจำเลยมิได้มีวัตถุประสงค์เป็นการต้องห้ามขัดแย้งโดยกฎหมาย หรือเป็นการขัดต่อความสงบเรียบร้อยหรือศีลธรรมอันดีของประชาชน ย่อมเป็นสัญญาที่สามารถบังคับกันได้ ไม่ตกเป็นโมฆะตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 150 ฎีกาของจำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้น ปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ได้รับอนุญาตให้ฎีกาประการสุดท้ายว่า จำเลยต้องรับผิดต่อโจทก์หรือไม่ เพียงใด เห็นว่า เมื่อสัญญาซื้อขายทองคำระหว่างโจทก์และจำเลยไม่ขัดต่อกฎหมาย โจทก์และจำเลยจึงต้องผูกพันกันตามสัญญาดังกล่าว จำเลยเบิกความรับว่าตั้งแต่วันที่ 26 ธันวาคม 2560 ถึงวันที่ 17 กันยายน 2562 มีการซื้อขาย 456 ครั้ง โดยจำเลยเข้าไปส่งคำสั่งขายทองโดยไม่ได้จ่ายค่าทองเต็มจำนวน อีกทั้งตามใบแจ้งรายการบัญชีออมทรัพย์ซื้อบัญชีจำเลย ก็ปรากฏรายการที่โจทก์และจำเลยโอนเงินให้แก่กันนับหลายร้อยครั้งตั้งแต่เดือนธันวาคม 2560 เป็นต้นมา เมื่อจำเลยสั่งซื้อและขายทองคำเกินหลักประกันที่จำเลยวางไว้ โจทก์จึงต้องตัดบัญชีไม่

ให้มีการซื้อขายทองคำต่อไป แม้รายการซื้อขาย เป็นเอกสารที่โจทก์จัดทำขึ้นมาเอง แต่ พยานหลักฐานของจำเลยที่น่าสืบมานอกจากจะขัดแย้งกันเองกับฎีกาของจำเลยแล้วยังไม่มี นักหักล้างได้ว่ารายการดังกล่าวไม่ถูกต้องอย่างไร จำเลยจึงต้องรับผิดชำระเงินแก่โจทก์ตาม พ้อง ที่ศาลล่างทั้งสองพิจารณาวินิจฉัยความรับผิดชอบของจำเลยมานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของ จำเลยข้อนี้ฟังไม่ขึ้นเช่นกัน พิพากษายืน ค่าฤชาธรรมเนียมชั้นฎีกาให้เป็นพับ

องค์คณะ

แรงรณ ปรีพจน์พนพิสุทธิ์ · ทวีศักดิ์ อุณนาทรรัตนกุล · ประชา งามลำยอง

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://thaideka.online/deka/7904/2568>